

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 2744/05
27.10.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dragana Skoka i Dušanke Marjanović, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Milankom Alkalaj, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca "E" DOO, čiji su punomoćnici J. advokat, T., advokat i P., advokat, protiv rešenja Ministarstva finansija, Uprave carina Republike Srbije, ... broj ... godine, u predmetu carinskom, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 27.10.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba se UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija, Uprave carina Republike Srbije ... od ... godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem, odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Carinarnice od ... godine, kojim rešenjem je u izvršenju rešenja Komisije za žalbe uprave carina broj ... od ... godine obavezan tužilac da plati iznos od 300.719,50 dinara, na ime manje plaćene carine za robu ocarinjenu po JCI J1 ... od ... godine, Carinske ispostave ... iz naimenovanja 01 i 02.

Tužilac je u tužbi osporio zakonitost rešenja tuženog organa ističući da se zasniva na pogrešnom i nepotpunom utvrđenom činjeničnom stanju i na pogrešnoj primeni materijalnog prava. Smatra da carinski organi nisu bili ovlašćeni da menjaju pravosnažno i izvršno rešenje, jedinstvenu carinsku ispravu iz ... godine, te da po njoj utvrđuju dodatne obaveze na strani tužioca, budući da za to nisu imali osnova u Carinskom zakonu, već je eventualna izmena ranijih podataka i utvrđivanje nove obaveze mogla da proistekne iz primene nekog od vanrednih pravnih sredstava iz Zakona o opštem upravnom postupku. Odredba člana 139. stav 1. tačka 1. ranijeg Carinskog zakona je prestala da važi, a prvostepeni organ, u nemogućnosti da postupi na osnovu člana 105. novog Carinskog zakona primenjuje raniju odredbu člana 139. koja je prestala da važi uz pozivanje na član 400. novog Carinskog zakona, što je nedopustivo. Nisu dati jasni i potpuni razlozi zbog kojih nije prihvaćeno stručno mišljenje uglednih stručnjaka, pa predlaže da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu, tuženi organ je ostao pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Po razmotrenju tužbe, odgovora na tužbu i svih spisa ovoga spora, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba tužioca osnovana.

Osnovano se tužbom tužioca ukazuje na nezakonitost rešenja tuženog organa.

Neosnovano se tužbom tužioca ukazuje da je u ovoj carinskoj stvari trebalo primeniti neko od vanrednih pravnih sredstava, iz Zakona o opštem upravnom postupku, ukoliko su se za to stekli uslovi, jer se radi o jedinstvenoj carinskoj ispravi iz 2003. godine koja je postala pravosnažna i izvršna, pa je, po oceni tužioca ona mogla biti izmenjena jedino nekim od vanrednih pravnih sredstava iz ZUP-a. Stoji činjenica da je odredbom člana 140. Carinskog zakona ("Službeni list SRJ" 45/92 ... 7/2003), koji je prestao da važi donošenjem novog zakona, predviđena mogućnost korišćenja vanrednih pravnih sredstava iz ZUP-a ali tek u odsustvu primene odredbe člana 136. - 139. istog Zakona, pa je i po oceni Vrhovnog suda Srbije, pravilno od strane carinskih organa primenjena odredba člana 139. stav 1. ranije važećeg Carinskog zakona, budući da se radi o postupku naknadne kontrole u odnosu na jedinstvenu carinsku ispravu po kojoj je postupak carinjenja okončan pre stupanja na snagu Carinskog zakona ("Službeni glasnik RS" 73/03), (1.1.2004. godine), a računanje roka od 2 godine za vršenje nadzora iz citiranog člana 139. stav 1. u skladu je sa prelaznom odredbom novog Zakona iz člana 400., kojom je predviđeno da carinski postupci koji su započeti pre dana početka primene ovog zakona biće okončani u skladu sa propisima koji su važili do dana početka primene ovog Zakona. U tom pravcu, pravilno je tuženi organ ukazao da se radi o primeni odredbe člana 139. stav 1. ranije važećeg Carinskog zakona, a ne o primeni člana 105. novog zakona, budući da je upravni postupak, kod prvostepenog i drugostepenog organa, jedinstven, pa je drugostepeni organ imao ovlašćenje da uz pravilno utvrđene odlučne činjenice u postupku kod prvostepenog organa primeni drugi materijalni propis.

Međutim, prilikom donošenja prvostepenog rešenja su povređena pravila postupanja, koja nisu otklonjena po žalbi u postupku kod tuženog organa, budući da razlozi iz obrazloženja prvostepenog rešenja po kojima je naknadnom kontrolom, na osnovu člana 139. stav 1. Carinskog zakona ("Službeni list SRJ" 45/92 ... 7/03) u vezi člana 400. Carinskog zakona ("Službeni glasnik RS" 73/03) utvrđeno drugačije činjenično stanje, moralo je da rezultira izmenom podataka iz ranije jedinstvene carinske isprave kao upravnog akta, i to kroz dispozitiv rešenja, budući da je odredbom člana 198. stav 1. ZUP-a predviđeno da se dispozitivom rešava o predmetu postupka u

sudaći da je sadržaj člana 138. stav 1. ZOI u skladu sa dispozitivom rešenja u predmetu postupka u celini i o svim zahtevima stranke o kojima u toku postupka nije posebno rešeno. Tek takva izmena ranije jedinstvene carinske isprave, kao upravnog akta, mogla je da predstavlja pravni osnov za utvrđivanje obaveze plaćanja carine proistekle iz nove odluke o izmeni ranijeg rešenja.

Nalazeći da je donošenjem osporenog rešenja povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je tužbu tužioca uvažio i poništio osporeno rešenje odlučujući kao u dispozitivu presude u smislu člana 38. stav 2. u vezi člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, a u novom postupku tuženi organ je vezan primedbama suda i iznetim pravnim shvatanjem u smislu člana 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 27.10.2005. godine, U.2744/05

Predsednik veća-sudija,

Ljubodrag Pljakić, s.r.

Zapisničar,

Milanka Alkalaj, s.r.

Za tačnost otpravka

IJ